

เทศน์เช้า วันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๕๘

พระอาจารย์สงบ มนฺตฺสนฺโต

ณ วัดป่าสันติพุทธาราม (วัดป่าเขาแดงใหญ่) ต.หนองขาว อ.โพธาราม จ.ราชบุรี

อ้าว ตั้งใจฟังธรรมนะ เราแสวงหาสัจธรรม เราแสวงหาความจริง แสวงหาความจริงนะ โลกนี้เป็นโลกสมมุติ มันของชั่วคราว มันมีจริงของมัน มันจริงของมัน ว่าสมมุติๆ สมมุติตามความเป็นจริง มันจริงตามสมมุติ มันเป็นจริงตามสมมุติเพราะมันมีของมันอยู่อย่างนั้น แต่เราแสวงหาความจริง ความจริงเพื่อให้หัวใจได้พักได้ผ่อน ให้หัวใจได้เกาะไว้ ให้หัวใจได้เกาะสิ่งที่เป็นความจริง อย่าให้หัวใจไปเกาะสิ่งที่เหลวไหล

ถ้าสิ่งที่เหลวไหลนะ ความคิดความเห็นต่างๆ เป็นของที่เหลวไหล หัวใจไปเกาะสิ่งนั้น พอเกาะสิ่งนั้นมันพึ่งไม่ได้ มันพึ่งพาไม่ได้ไง จะความคิดตีขนาดไหนมันก็เป็นอนิจจัง สิ่งใดเราคิดร้าย คิดร้ายมีแต่พินแต่ไฟเผาตัวเองทั้งนั้นแหละ เราอยากจะทำที่ดีๆ เรามาทำบุญกุศลๆ ทำบุญกุศลเป็นอามิส อามิสคือบุญ บุญคือโอกาส โอกาสบางคนโอกาสมันจะมา โอกาสมันจะดี

โอกาส คือโอกาส นี่คือบุญ บุญและบาป ถ้าเราทำสิ่งใดแล้วมันไม่ประสบความสำเร็จ มันมีแต่ความขัดแย้ง มันมีแต่ความผิดพลาดอันนั้นเป็นบาป บุญและบาป ทำบุญกุศลได้อย่างนี้ ถ้าบุญกุศลทำเพื่อเหตุใด ทำบุญกุศลนะ ทำบุญกุศลมากน้อยขนาดไหน ถ้าเราจะพ้นจากทุกข์เราต้องมาประพฤติปฏิบัติ เวลาประพฤติปฏิบัติขึ้นมา หัวใจของเราให้มันมีสัจจะความจริงขึ้นมาในหัวใจของเรา

เราเกิดมาเราอยากมีปัญญา ทุกคนอยากฉลาดมาก ฉลาดนะ คุณิ ความคิดของเรา ความคิดมันผูกขึ้นมาตลอดเวลา ความคิดคนเราผูกออกมาจากหัวใจตลอดเวลาเลย แล้วเราก็อยากจะมีความคิดที่ดีๆ จะเป็นคนที่ฉลาด คนที่ฉลาด คนที่เขาปัญญาของเขา เวลาเขาคิดงานของเขาออกมา คุณิ สิ่งปลูกสร้างต่างๆ เขาสร้างออกมา โอ๊ย มันมหัศจรรย์ทั้งนั้นแหละ แล้วความคิดมันมาจากไหน ความคิดมันมาจากไหน ความคิดมันไปผูกออกมาจากไหนละ

ความคิดมันต้องแบกหามนะ ปัญญาศึกษามาแล้วมีความรู้มากน้อยขนาดไหน มันไม่ต้องแบกต้องหาม แต่เวลาเป็นวัตถุนิติ เป็นวัตถุมันต้องแบกต้องหาม ไปซื้อตู้เซฟไว้ใหญ่ๆ เอามาเก็บ

ไว้ในตู้เซฟ แล้วให้ขโมยมันมากตู้เซฟไปเลย นี่ไงแสวงหามาเก็บไว้ เก็บไว้สะสมไว้ๆ สะสมไว้แล้วเป็นภาระรุงรังไปหมด มันเป็นวัตถุ เวลาคนแสดงออกมา แสดงความคิดออกมาเพื่อเป็นงาน เขาแสดงออกมาเป็นความมหัศจรรย์ๆ นะ

นั่นเป็นความคิดของโลก แต่ถ้าความคิดที่ทำผิดพลาดขึ้นมามันเผาหัวใจ มันเผาผลนๆ ที่เรามาทำบุญกุศลก็เพราะเหตุนี้ ทำบุญกุศลเพราะเหตุนี้เพราะอะไร ทำบุญกุศลเพื่อให้มันมีบารมี คำว่าบารมีคือจิตมันมีจุดยืน จิตมีจุดยืนมันจะไม่เชื่อฟังใครง่ายๆ มันจะไม่ให้มีใครชักนำมันไปคูลี เวลาใครชักนำไปว่านั่นดี ดี เราไม่มีปัญญาเลย เวลาคนเขาโดนหลอกถามว่าไม่รู้หรือ รู้เห็นเขาโดนหลอกเยอะเยอะ ทำไมโดนหลอกล่ะ อ้าว ก็คิดว่าเขาหลอกคนอื่นไปแล้วเราจะไม่โดนหลอก มันไม่มีปัญญา

ถ้ามีปัญญานะ ถ้ามีปัญญาขึ้นมา สิ่งนี้มันเป็นความจริงไปไม่ได้ สิ่งใดที่ให้ผลตอบแทนที่เกินกว่าเหตุมันเป็นไปได้หรือเราต้องทบทวนของเรา ถ้ามีปัญญาๆ ปัญญาทางโลกมันก็เป็นความมหัศจรรย์อยู่แล้ว ความมหัศจรรย์ คูลี เวลาคนมีปัญญาแสดงออกมา โอ้โฮ เขามีปัญญาของเขา โอ้เราเวลาปัญญาของเรา ปัญญามันมีแต่เผาผลนของเรา เผาผลนของเรา แล้วเวลามันคิดออกมามันคิดเป็นวัตถุ เวลาสร้างขึ้นมาเขาสร้างขึ้นมาเป็นวัตถุ แต่เวลาธรรมะเขาบอกว่าเราอยู่ในสังคมเราต้องมีหมู่มีคณะ

โอ้คำว่ามีหมู่คณะ ถ้าเป็นเพื่อนที่ดี เพื่อนที่ดีเราก็ควรจะคบ ถ้าเพื่อนที่ไม่ดีเราไปคบเขาทำไม ถ้าเราไม่คบเขาเราจะคบใครล่ะ เราคบธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ถ้ามันเป็นเรื่องของธรรม สัจธรรมๆ เป็นความจริง ความจริงที่เราแสวงหากันอยู่นี้ ถ้าความจริงที่เราแสวงหาอยู่นะถ้าเกิดมีศีล ศีลคือความปกติของใจ ศีล ศีลละคือศีลา ศีลาที่มันคงในหัวใจของเรา ถ้ามันคงในหัวใจของเราละ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าจะมาตรัสรู้ที่องค์ไปข้างหน้าก็แล้วแต่ ศีล สมาธิ ปัญญาคือมรรค ๘ มันเป็นความจริงๆ อันหนึ่ง

สังคมจะตกต่ำขนาดไหน สังคมจะมีการเบียดเบียนกันขนาดไหน มีการทำร้ายกันขนาดไหน เพราะศีลธรรมมันอ่อนแอ พอศีลธรรมมันอ่อนแอ ครูบาอาจารย์ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าจะมาตรัสรู้ธรรมขึ้นมา สังคมจะมีความเข้มแข็งขึ้นมา เวลาพูดถึงศีลเขามีน้ำใจต่อกัน คนที่มีน้ำใจต่อกัน คนที่ไม่เบียดเบียนกัน ศีลก็แขวนไว้ มันไม่มีความจำเป็นอะไรเลย ศีลก็คือศีลคือข้อห้ามไง แต่มันเกิดจากน้ำใจของคน

เรามาทำบุญกุศล ทำบุญกุศลก็เพราะเหตุนี้ไง เหตุที่ว่าให้จิตใจเรามีกำลังขึ้นมา ถ้ามีกำลังขึ้นมามันยอมรับไง มันเห็นว่าสิ่งนี้เป็นประโยชน์ สิ่งนี้มันเป็นคุณไง สิ่งที่มีมันผลานขึ้นมามันเป็นโทษทั้งนั้นแหละ สิ่งที่มีมันผลาน สิ่งที่เราแสวงหา สิ่งที่เราพยายามจะไขว่คว้า มันมีแต่พินแต่ไฟ เพราะอะไร เพราะมันไม่ปกติของใจ ถ้าใจมันปกติ ทำไมต้องปกติด้วยละ มาทำบุญกุศลกัน อยู่ก็เพื่อความมั่นคงของชีวิต เพื่อทำสิ่งใดประสบความสำเร็จทุกๆ เรื่อง ไม่ใช่มาจิตใจมันคง มันคงไปทุกเรื่อง

พันธุกรรมของจิตๆ คนที่สร้างสมบุญญาธิการมา เราเกิดมาจากพ่อแม่เดียวกันนะ เราเกิดมาจากท้องพ่อท้องแม่เหมือนกันนะ ความคิดเราไม่เหมือนกัน จังหวะและโอกาสทุกคนไม่เหมือนกัน เราเกิดจากท้องพ่อท้องแม่เดียวกันนะ เราเป็นที่เป็นที่นอนกัน เกิดจากสายเลือดเดียวกัน แต่ความคิดความเห็นของเขาไม่เหมือนกัน จังหวะ โอกาสของเขาก็ไม่เหมือนกัน เพราะพันธุกรรมของจิตดวงนั้นมันสร้างมาแตกต่างกัน

จิตแต่ละดวงเวลาพระโพธิสัตว์ ๔ อสงไขย ๘ อสงไขย ๑๖ อสงไขย เขาสร้างสมบุญญาธิการของเขา องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าก็เป็นสมบัติขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เวลาพระสารีบุตร พระโมคคัลลานะมาบวช องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าอัครสาวกเบื้องซ้ายและเบื้องขวาของเรามาแล้วทำนรู้เลย เพราะเขาสร้างของเขา มา เขาทำของเขา มา

เวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าตั้งพระสารีบุตร พระโมคคัลลานะเป็นอัครสาวกเบื้องซ้ายและเบื้องขวา ภิกษุสงฆ์ดีเต็มหมดเลย บอกทำไมไม่ตั้งพระอัญญาโกณฑัญญะ ทำไมไม่ตั้งปัญจวัคคีย์ เพราะองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าไปเทศนาปัญจวัคคีย์ก่อน ได้พระอรหันต์มา ๕ องค์นั้นก่อน ทำไมไปตั้งพระสารีบุตร พระโมคคัลลานะละ พระสารีบุตร พระโมคคัลลานะเขาสร้างของเขา มา องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าก็สร้างของเขา มา

จิตของเรา พันธุกรรมของจิต ความรู้สติของเรานั้นก็เวียนว่ายตายเกิดเราก็สร้างของเรา มา เวลาเราสร้างมาตั้งแต่อดีตชาติ สิ่งที่จะสมมาเราไม่รู้ แต่เรารู้รู้ปัจจุบัน เรารู้ที่เราเกิดมาจากท้องพ่อท้องแม่ แล้วท้องพ่อท้องแม่แล้วทำสิ่งใดก็จะให้ประสบความสำเร็จๆ ประสบความสำเร็จ ถ้าเรามีบุญกุศลเราทำสิ่งใดมาสิ่งนั้นก็เกิด แต่ถ้ามีพรสวรรค์แต่เขาไม่แสวงหา เขาไม่ทำอะไรเขาไม่ประสบความสำเร็จอะไรหรอก เขาจะมีบุญกุศลขนาดไหนแต่เขาไม่ทำของเขา มา เขาอยู่ในพันธุกรรมอันนั้นมันก็เพียงแค่เป็นบารมีของเขา แต่เขาไม่ได้ทำเป็นความจริงขึ้นมา

พระเราบวชมาแล้วถ้าประพฤติปฏิบัติ ถ้าไม่เดินจงกรม นั่งสมาธิ ภาวนา ไม่เกิดมรรค
เกิดผลในหัวใจขึ้นมาเป็นพระอรหันต์ไม่ได้ จะสร้างสมบุญญานิการขนาดไหนก็เป็นไม่ได้ สร้าง
สมบุญญานิการมาเป็นโอกาส สร้างสมมาเป็นบาทฐานเท่านั้น องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธ
เจ้าสร้างสมบุญญานิการมาเป็นพระโพธิสัตว์ เกิดที่ลุมพินี เราจะเกิดชาตินี้เป็นชาติสุดท้าย เวลา
ออกบวช ๖ ปี สมบูรณ์สมบัตินมา ทางโลกใครที่ทำทุกกริยาที่หนักหน่วงขนาดไหน ไม่มีใครทำ
เกินองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าได้ทำทุกกริยาได้ลึกกว่า ได้ลึกซึ่งกว่า ได้หนักหน่วง
กว่ากับเจ้าลัทธิต่างๆ ทั้งหมด แล้วเขาทำของเขาขนาดนั้น องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าทำ
ขนาดนั้นแต่มันไม่ใช่ เวลาย้อนกลับมาๆ ถ้าไม่มีการประพฤติปฏิบัติมันเป็นไปไม่ได้ พันธุกรรม
ของจิตๆ ใจ ถ้าพันธุกรรมของจิตเรา ดุสิต เวลามันเกิดมามีความรู้สึกลึกซึ้งคิดอย่างนี้ แล้วถ้า
ความรู้สึกลึกซึ้งมันเข้ากับศีลใหม่ ศีลคือความปกติของใจ ศีลคือมีขอบรั้วของมันที่ไม่ให้เราคิด
ล่วงเกิน ไม่ให้เราคิดทำลาย ไม่ให้คิดทำลายตัวเอง ไม่ให้คิดต่างๆ

ศีล สีละๆ ถ้ามันไม่มีอำนาจวาสนา ไม่ได้ทำบุญกุศล มันไม่มีกำลังของจิตมันไม่รับ
หรือ มันไม่รับไม่ฟัง มันไม่ฟังหรือ ถ้ามันไม่ฟัง คนเหมือนกัน คนเหมือนคน แต่คนไม่
เหมือนกัน นั่นใจคนเหมือนคนสิทธิเสรีภาพเท่ากันหมด เกิดเป็นมนุษย์เหมือนกันหมด มีปากกับ
ท้องเหมือนกันหมด เสมอภาคกันด้วยธรรม มีปากและท้อง เสมอภาคกัน เราเป็นญาติกันโดย
ธรรมนะ

เกิดมาเป็นมนุษย์เหมือนกัน มีเลือดเนื้อเชื้อไขเหมือนกัน เราเหมือนกันหมดเลย แต่
ความคิดไม่เหมือนกันสักคน พันธุกรรมๆ มันตัดแต่งมาไง ถ้ามันตัดแต่งมาเราพยายามสร้างของ
เรา ถ้าทำบุญกุศล ที่มาทำบุญกุศลเหตุนี้มันเป็นโอกาสนะ โอกาสที่ว่าถ้าเราเข้าไปสู่ผู้ทรงศีล เข้า
ไปสู่ครูบาอาจารย์ของเรา เรามีศรัทธาความเชื่อ ท่านเทศนาว่าการนะอย่าเชื่อว่าอาจารย์ของเรา
อย่าเชื่อ เอาไปวิเคราะห์วิจัยมันจะเกิดปัญญาของเราขึ้นมา อย่าเชื่อนะ ถ้าใครฟังแล้วเชื่อคนนั้น
ไม่มีปัญญา

ฟังแล้วเอาไปวิเคราะห์เอาไปวิจัย ท่านพูดจริงหรือไม่จริง ท่านพูดจริงหรือเปล่านั้นมันเป็น
จริงไปได้ไหม ถ้ามันเป็นจริงไปได้ไหม ให้เชื่อตรงนั้น กาลามสูตรให้เชื่อประสบการณ์ของเรา
ให้เชื่อความเป็นจริงขึ้นมา แล้วบอกว่าผู้ที่ไม่มีความเชื่อเขาๆ โคนเขาหลุดไปหมดเพราะไม่มี

จุดยืนๆ แล้วเวลาเทศน์ว่าการแล้วบอกไม่ให้เชื่อๆ ความเชื่อ มันเป็นศรัทธาความเชื่อ ความเชื่อ
นี่เป็นหัวใจจักรนะ หัวใจจักรคือเรามาวัด ถ้าเราไม่มีศรัทธา ไม่มี ความเชื่อเลยเราจะมาใหม่ ถ้า
เรามาแล้ว สิ่งที่เราจะมาแล้วมาวัดใจของเรา

เขาไปวัดไปวา วัด ถ้าเขามีปัญญาของเขา เขาสร้างของเขา เขาสร้างเป็นวัดดูของเขา นั้น
คือวัฒนธรรมประเพณี แต่ถ้าเขาบวชธรรมๆ นะ คบศีล คบสมาธิ คบปัญญา คบองค์สมเด็จพระ
สัมมาสัมพุทธเจ้า หลวงตาท่านพูดบ่อย เคารพองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เคารพศาสนา
ของเรา เคารพคำสั่งสอน เคารพกตึกา แต่ถ้าเราล่วงเกิน ล่วงเกินหลวงตาท่านบอกว่าเหยียบ
หัวองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าคือธรรมวินัยไป แล้วแสดงธรรม

อวดแสดงธรรมแต่เหยียบหัวองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าอยู่ มันแสดงธรรม ถ้าเรา
เคารพองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ไปวัดไปวาเร้วัดของเรา ที่ไหนมันถูกใจ ที่ไหนมันลง
ใจ ที่ไหนมันพิจารณาแล้วมันใช่ ที่ไหนมันเป็นวัดดู ที่ไหนมันเป็นมหรสพ ที่ไหนมันเป็นการ
อำนวยความสะดวก อำนวยความสะดวกเราไปโรงแรมก็ได้ เราจ่ายสตางค์แล้วเขาดูแลเราหมด
เลย ไปสพายิ่งดีใหญ่ แต่เราไปวัดใจเรา เราไปวัดใจเรา สบายโรงแรมเขาเอาใจใช้ใหม่ แล้วเอาใจ
เรากิเลสมันฟูใหม่

เขาเอาใจเพราะอะไร เพราะเขาต้องการค่าตอบแทน ค่าบริการ แต่ไปวัดไปวาเราแสวงหา
ของเราขึ้นมา เรามีข้อวัตร สติมันมาจากไหนละ สติ สมาธิ ปัญญาเป็นของอาจารย์ ก็เป็นของ
อาจารย์ เป็นขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าก็เป็นขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เรา
มาวัดมาวากันก็เรามาแสวงหาสิ่งนี้ใช้ใหม่ เรามาแสวงหาศีล สมาธิ ปัญญาของเรา

ถ้าเรามาแสวงหาศีล สมาธิ ปัญญาของเรา เราต้องวัดใจของเรา ถ้าเราวัดใจของเราเราก็
คุมใจเราสิ ใครจะมาบริการใคร การบริการเขาคิดค่าบริการนะ แต่ในเมื่อเป็นวัดใช้ใหม่ อาคันตุ
กวัตร อาจารย์วัตร องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าพูดถึงการวะ ๖ หมั่นประชุมกันเนื่องนิศย์
เลิกประชุมให้เลิกประชุมพร้อมกัน ให้เคารพประธานสงฆ์นั้น ให้เคารพผู้ใหญ่ สังคมนั้นจะ
มันคง

นี่ก็เหมือนกัน เรามาวัดมาวาเราไม่ใช่มาสำมะเลเทเมา สติสัมปชัญญะเรามี ถ้า
สติสัมปชัญญะ การเหยียด การคู่ การทำเราวัดหัวใจของเราสิ เราวัดความพอใจของเราสิ เราทำ
ของเราขึ้นมาสิ ถ้าเรามีสติสัมปชัญญะ ก้าวขึ้นบันไดมันก็ไม่ลื่นล้ม ถ้ามันปากพรั่ำๆๆ ก้าว

ขึ้นบันไดมาขึ้นลิ้นลมหมดแหละ มาวัดมาลิ้นหน้าวัดให้เห็นประจำ ใครมาก็ลิ้นพรีดๆ อยู่อย่างนั้นแหละ เพราะมันไม่มีสติใจ มาวัดก็พรีบพรีบ มาแล้วก็ทำของเขาไม่มีสติปัญญา

ถ้ามีสติปัญญา นี่ใจมาวัดมาวัดใจของเราใจ แล้วสิ่งนี้เราทำขึ้นมาใครได้ ใครได้ หัวใจที่ทำนั้นได้ อยู่บ้านเราที่รโหฐาน เราทำสิ่งใดก็ได้เป็นสิทธิเสรีภาพ เราไปวัดเราเคารพผู้ทรงศีลสถานที่อยู่ของผู้ทรงศีล เราเคารพตรงนั้นแหละ มาวัดใจของเราแล้ว มีข้อวัตรหรือยัง มีวัดในใจหรือยัง ถ้ามีมันจะมีศีล ถ้ามีศีลขึ้นมา มีศีลคือความปกติของมัน แล้วคิดดูสิ ถ้าเรามีศรัทธาความเชื่ออย่างนี้ แล้วเราเข้าทางจงกรม นั่งสมาธิ เราด้วยสติปัญญาของเรามันเจริญขึ้นมา ไอนี้อะไรก็ไม่รู้ คิดไปฟุ้งซ่านไปทั่ว แล้วบอกว่าภาวนา

ภาวนาอะไรของเอ็ง คนภาวนาปากพร่ำๆ อยู่อย่างนั้นหรือ คนภาวนามีแต่ลมหัวคุยกันทั้งวันอย่างนั้นหรือ คนภาวนาจะต้องมีคนมาคอยบริการอย่างนั้นหรือ มีคนบริการ คุณิ เราจะทำสิ่งใดเป็นเรื่องส่วนตัวเรา เรายังไม่อยากจะให้มีใครเข้าใกล้เราเลย จิตของเราจะสงบขึ้นมา สติปัญญาเราพร้อมเราต้องการความสงบสงัดของเรา เราไม่ต้องการให้ใครเข้ามาอยู่กับเราเลย คนที่ปฏิบัติขึ้นมาเขารู้ของเขา เขารักษาตัวของเขา

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเวลาตรัสรู้ธรรมที่โคนต้นโพธิ์ขึ้นมา องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าองค์เดียวเท่านั้น เรามาวัดมาวาเราามาทำเพื่อประโยชน์กับเรานะ ถ้าประโยชน์กับเรา เราต้องทำของเราให้เป็นความจริงขึ้นมา ไปวัดไปวาไปอย่างนี้ ถึงมาวัดมาฟังเทศน์ ฟังเทศน์นะหลวงพ่อก่อน ไม่ใช่หลวงพ่อก่อนใจอย่างนั้น เวลาธรรมถ้ามันเข้มข้น ธรรมมันรุนแรง มันมีรสชาติ เวลาธรรมที่มันจี๊ดซี้ด ไอนั้นเวลานั้นเวลาคนจิตใจที่มัน วุฒิภาวะของใจ ไอนี้ถ้าธรรมแล้วต้องเจริญพรวๆ นะ เอาอกเอาใจกันอยู่อย่างนั้นแหละ

เอาอกเอาใจก็เอาอกกิเลสใจ กิเลสของใครเข้ามาที่เคารพบนอบมัน ส่งเสริมมัน บูชามัน เขามา มัน เขาจะฆ่ากิเลสใจ ถ้าเขาฆ่ากิเลสมันต้องมิชอบมิเขต ถ้ามิชอบมิเขตศีล ถ้ามีศีลขึ้นมาศีลมันมิชอบเขตของมันแล้ว สมาธิ สมาธิคือความสงบระงับ ใครมาก็แล้วแต่ จิตใจที่มีความสงบระงับในหัวใจ จิตใจทุกคนก็อยากจะอยู่สงบของเรา

คุณิ เรากำลังสบายใจเราไม่อยากจะคุยกับใครเลย เรากำลังสบายใจเราไม่ต้องการให้ใครมาสะกิดเราเลย ใจของเรามันยังคืออยู่ เราอยากรักษาน้ำใจของเรา ให้ใจเรามันมีความสุขอยู่กับเรา เราไม่ต้องการให้ใครมาทำกัมาทาย ไม่ต้องการให้ใครมาเคารพบนอบเราเลย เพราะอะไร เพราะ

ไ้ความสุขอันนี้ประเสริฐกว่าไ้ เราต้องละทิ้งความสุขอย่างนั้นแล้วก็มาสวัสดีละ สวัสดีละ มีง
บ่อะไร เขาสงบของเขามาก็พอแล้ว เรามาวัดมาวา

วัดคำว่าวัด วัดคือวัดใจของตัว ถ้าวัดใจของตัว สิ่งที่เราทำของเราเพื่อประโยชน์กับเรา
ด้วยความสงบระงับ เขามาของเขาให้มาของเขา ไ้ของเราเราก็ดูแลตามกติกาของเรา สิ่งใดที่
เขาผิดพลาดเราก็บอกเตือนเขาไป สิ่งที่เขาทำดีแล้วเชิดชู เพราะอะไร เพราะจิตใจของคนนะ
จิตใจของคนมีสูงมีต่ำ จิตใจคนที่เขาสูงนะ จิตใจคนสูงเขาทำสิ่งใดเขามีสติสัมปชัญญะของเขา
พร้อม เพียงแต่เขาไม่รู้ ไม่รู้เพราะว่าครูบาอาจารย์ของเราแตกต่างหลากหลายเขาก็เคยไปมา แล้ว
ใครเคยไปที่ไหนมาเขาก็ถือนะ มาที่บอกมาจากบ้านตาด ใครมาก็บอกมาจากบ้านตาด

เมื่อก่อนมาจากบ้านตาดเราก็ศิโรราบเลยนะ เดียวนี้มาจากบ้านตาดไม่สนเลย เพราะมา
จากบ้านตาดสมัยหลวงตาท่านอยู่อีกเรื่องหนึ่ง เวลาท่านมาสวณแสงธรรม คนที่ไปสนนิตชิตเชื้อ
กับท่าน คู้นเคยกับท่าน พอไปถึงบ้านตาดไปเดินตามท่านท่านใส่เลย พอท่านใส่ขึ้นมากคนก็บอก
เลย เออหลวงตาองค์ที่สวณแสงธรรมกับองค์ที่บ้านตาดคนละองค์นะ องค์ที่สวณแสงธรรม
ท่านพูดกับเรานุ่มนวล ท่านพูดกับเราด้วยการคู้นเคย องค์ที่อยู่บ้านตาดไม่ได้เลยนะ เดินตามก็
ไม่ได้ สิ่งใดก็ไม่ได้ อยู่สวณแสงธรรมเวลาท่านเดินไปไหนเดินตามเป็นพรวนเลย ไปอยู่บ้านตาด
พอท่านขยับไปไหนมาใส่เบรียงเลย

นี่ไ้มันอยู่ที่กาลเทศะไ้ อยู่ที่สวณแสงธรรมเขาไม่รู้ สวณแสงธรรมมันเป็นสังคมาของ
โลกเขา พอไปบ้านตาด นี่วัดป่าบ้านตาด เป็นผู้ที่ทรงธรรม ทรงวินัยมาจากหลวงปู่มั่น เวลาอย่าง
นั้นท่านทำอย่างนั้น นี่พูดถึงหัวใจของคนไ้ เราจะเอาสมบัติ สมบัติของธรรม คบใคร คบธรรม
คบธรรมคือสังฆธรรม คือความจริง คุณิ สิต สมภาธิ ปัญญา พระศรีอาริยมตไตรยก็มาตรัสรู้สิ่งนี้ ใน
ปัจจุบันนี้เราก็แสวงหาสิ่งนี้ แล้วสิ่งนี้มันจะเกิดขึ้นได้มันต้องหัวใจของเราเห็นคุณค่าของมันนะ

ถ้าหัวใจเห็นคุณค่าของมัน คุณหลวงตาสิ ครูบาอาจารย์ของเราสิ สิต สมภาธิ ปัญญาท่าน
รักษาสวณยิ่งกว่าชีวิตนะ ไ้ของเราตำมะเลเทเมา เวลามาวัดมาวาเหมือนกันเหมือนคนเมา ธรรมเมา
ไม่ใช่ธรรมะ ถ้าธรรมะ ธรรมะต้องสังจะความจริง นี่ไ้เราดูแลหัวใจของเราแล้วคัดเลือก
อารมณ์ที่คิดอยู่มันเมาหรือธรรม อารมณ์ที่ความเป็นอยู่ ที่เราจะปฏิบัติมันเป็นธรรมะหรือเป็น
ธรรมเมา ถ้าเป็นธรรมะเรากบธรรม คบธรรม ไม่ต้องห่วงว่าจะไม่มีเพื่อน ไม่ต้องห่วงเลยจะไม่มี
ผู้ที่มาเป็นหมู่เป็นคณะ ไม่ต้องห่วง

คบธรรมๆ สัจธรรมนะ กลิ่นของศีลหอมทวนลม กลิ่นของศีล กลิ่นของธรรม แต่ แต่ทางโลกกระแสน้ำม้วนรุนแรง กระแสของโลกรุนแรง เราจะให้เขานับหน้าถือตา ทำไม่ต้องให้เขานับหน้าถือตา ทำไม ทำไม ทำไมใจตัวเองเคารพตัวเองไม่ได้ใช่ไหม ในเมื่อสัจธรรมเป็นสัจธรรม เวลาปฏิบัติไปแล้วเป็นสมาธิมันจะรู้ว่าเป็นสมาธิทันทีเลย ถ้ามันไม่รู้ว่าเป็นสมาธิมันก็ไม่เป็นสมาธิ แล้วเกิดปัญญาขึ้นมา

คูลี ว่ามีปัญหาๆ กัมมहाศาล ปัญญาที่เขาคิดกันปัญญาโลกๆ ทั้งนั้นแหละ คิดออกมาห้ศรัทธามาก ขนาดมห้ศรัทธายังนั้นยังแก้กิเลสไม่ได้ ไลน์สไตน์แก้กิเลสไม่ได้ ไลน์สไตน์บอกถ้ามีโอกาสจะนับถือศาสนาพุทธ แล้วเขาก็ทำไม่เป็น เพราะอะไร เพราะมันไม่มีครูบาอาจารย์สอนเขา ถ้ามีครูบาอาจารย์สอนเขาเขาต้องทวนกระแสกลับหมดเลย ไลน์สไตน์ส่งออกสัจธรรมจะสวนกลับ สวนกลับไปทีภวาสวะ ไลน์สไตน์ต้องการความรู้ในจักรวาล แต่ธรรมะต้องการความรู้ในภวาสวะ ในภพ ในปฏิสนธิจิต ในสิ่งที่เวียนว่ายตายเกิด ในสิ่งที่ภวาสวะที่สัจธรรมอันนี้ไง

สัจธรรม เราค้นคว้ากัน โยมมาวัดโยมก็เอาใจของโยมมาด้วย เพราะมีใจอยู่มันถึงมีชีวิต เวลาชีวิตอยู่ มาวัดก็เอาใจมาด้วย แต่หาใจของตัวเองไม่เจอ ส่งออกหมด เวลาฟังธรรมๆ เพื่อเหตุนี้ไง บุญกุศลเป็นบุญกุศลนะ แต่ถ้าเราปฏิบัติขึ้นมา เกิดสัจธรรมขึ้นมาเราจะมีคุณค่า เราจะเห็นธรรม เราจะคบธรรมๆ คบที่ไหน คบธรรมก็คบคู่พระไตรปิฎก ไปไหนก็แบกไปด้วย แต่คบธรรมๆ คบศีล สมาธิ ปัญญา จิตเรามีสติ เรามีสมาธิแล้วมีปัญหาขึ้นมา นี่เป็นสัจธรรม แล้วถ้าเป็นอกุศลธรรม โสคาบัน สกิทาคามี อนาคามี พระอรหันต์ขึ้นมา นั่นละธรรมแท้ๆ วิหารธรรมวิมุตติสุข ธรรมแท้ๆ อยู่ที่กลางหัวใจนี้ เอวัง